

The Judaism of Good Intentions

Stanton St. Shul Shavuot 2013 / 5773

I. Importance of Intention

<p>1a. M. Berachot 2:1 If one was reading in the torah [the section of the shema] when the time for its recital arrived, if he had the intention he has performed his obligation, otherwise he has not.</p> <p>1b. B. Berachot 13a This proves that precepts must be performed with intent. [No, perhaps] what "if he had the intention" means is, if it was his intention to read the Scripture? "To read"? But surely he is reading! — [The Mishnah may refer] to one who is reading [a scroll] in order to revise it.</p>	<p>1. משנה ברכות ב:א היה קורא בתורה והגיע זמן המקרא אם כיון לבו יצא ואם לאו לא יצא תלמוד</p> <p>תלמוד בבלי ברכות יג:א שמע מינה : מצות צריכות כוונה! מאי אם כוון לבו - לקרות. לקרות? והא קא קרי! בקורא להגיה.</p>
<p>2. B. Rosh Hashana 28b Come and hear: 'IF HE WAS PASSING BEHIND THE SYNAGOGUE, OR IF HIS HOUSE WAS ADJOINING THE SYNAGOGUE, AND HE HEARD THE SOUND OF THE SHOFAR OR OF THE READING OF THE MEGILLAH, IF HE PUT HIS MIND TO IT HE THEREBY PERFORMED HIS RELIGIOUS DUTY, BUT IF NOT HE DID NOT PERFORM HIS RELIGIOUS DUTY'. Does not this mean, 'if he put his mind to perform his religious duty'? — No; [it means, if he put his mind] to hear. To hear? But he is hearing! — He may think, it is merely a donkey braying. The following objection was raised against this view: 'If the hearer [of the shofar] put his mind to the act but not the performer, or the performer put his mind but not the hearer, he did not perform his religious duty; [he does not do so] until both hearer and performer put their minds to the act'. I understand the case where the performer put his mind but not the hearer, as the latter may have thought it was merely a donkey braying. But that the hearer should put his mind and not the performer — how can this happen? Is it not where the latter blows merely to make music? — Perhaps [it refers to a case] where he merely [as it were] barks.</p>	<p>2. תלמוד בבלי ראש השנה כח:ב תא שמע : היה עובר אחורי בית הכנסת, או שהיה ביתו סמוך לבית הכנסת, ושמע קול שופר או קול מגילה, אם כוון לבו - יצא, ואם לאו - לא יצא. מאי לאו : אם כוון לבו - לצאת! - לא, לשמוע. - לשמוע? והא שמעי! - סבור : חמור בעלמא הוא. איתיביה : נתכוון שומע ולא נתכוון משמיע, משמיע ולא נתכוון שומע - לא יצא, עד שיתכוון שומע ומשמיע. בשלמא נתכוון משמיע ולא נתכוון שומע - כסבור חמור בעלמא הוא, אלא נתכוון שומע ולא נתכוון משמיע היכי משכחת לה - לאו בתוקע לשיר? - דלמא דקא מנבח נבוחי.</p>
<p>3. B. Berachot 6a R. Ashi says: If a man thought to fulfill a commandment and he did not do it, because he was prevented by force or accident, then the Scripture credits it to him as if he had performed it.</p>	<p>3. תלמוד בבלי ברכות ו:א אמר רב אשי : חשב אדם לעשות מצוה ונאנס ולא עשאה - מעלה עליו הכתוב כאילו עשאה.</p>

II. Paving With Good Intentions

<p>4. B. Berachot 8b R. Bibi b. Abaye wanted to finish all the Parashoth of the whole year on the eve of the Day of Atonement. But Hiyya b. Rab of Difti recited to him [the following Baraita]: It is written: And ye shall afflict your souls, in the ninth day of the month at even. (Lev. 23:32) Now, do we fast on the ninth? Why, we fast on the tenth! But this teaches you that if one eats and drinks on the ninth, Scripture accounts it to him as if he fasted on the ninth and tenth. [Therefore he should not devote the whole day to study.]</p>	<p>4. תלמוד בבלי ברכות ח:ב רב ביבי בר אביי סבר לאשלומינהו לפרשייתא דכולא שתא במעלי יומא דכפורי. תנא ליה חייא בר רב מדפתי: כתיב +ויקרא כ"ג+ ועניתם את נפשותיכם בתשעה לחדש בערב, וכי בתשעה מתענין? והלא בעשרה מתענין! אלא לומר לך: כל האוכל ושותה בתשיעי - מעלה עליו הכתוב כאילו מתענה תשיעי ועשירי</p>
<p>5. B. Berachot 12a 'They recited the Ten Commandments, the Shema', the sections "And it shall come to pass if ye diligently hearken", and "And the Lord said", "True and firm", the 'Abodah, and the priestly benediction'. Rav Judah said in the name of Samuel: Outside the Temple also people wanted to do the same, [To say the Ten Commandments before the Shema] but they were stopped on account of the insinuations of the Minim. [That the Ten Commandments were the only valid part of the Torah] Similarly it has been taught: R. Nathan says, They sought to do the same outside the Temple, but it had long been abolished on account of the insinuations of the Minim. Rabbah b. Bar Hanah had an idea of instituting this in Sura, but R. Hisda said to him, It had long been abolished on account of the insinuations of the Minim. Amemar had an idea of instituting it in Nehardea, but R. Ashi said to him, It had long been abolished on account of the insinuations of the Minim.</p>	<p>5. תלמוד בבלי ברכות יב:א וקורין עשרת הדברות שמע והיה אם שמוע ויאמר אמת ויצב ועבודה וברכת כהנים. אמר רב יהודה אמר שמואל: אף בגבולין בקשו לקרות כן, אלא שכבר בטלום מפני תרעומת המינין. תניא נמי הכי, רבי נתן אומר: בגבולין בקשו לקרות כן, אלא שכבר בטלום מפני תרעומת המינין. רבה בר בר חנה סבר למקבעינהו בסורא, אמר ליה רב חסדא: כבר בטלום מפני תרעומת המינין.</p>
<p>6a. M. Gitten 4:6 Captives should not be redeemed for more than their value, to prevent abuses. Captives should not be helped to escape, to prevent abuses. Rabban Simeon B. Gamaliel says [that the reason is] to prevent the ill-treatment of fellow captives. Neither should scrolls of the law, phylacteries and mezuzoth be bought from heathens at more than their value, to prevent abuses.</p> <p>6b. B. Gitten 45a The question was raised: Does this prevention of abuses relate to the burden which may be imposed on the community or to the possibility that the activities [of the bandits] may be stimulated? — Come and hear: Levi b. Darga ransomed his daughter for thirteen thousand denarii of gold. Said Abaye: But are you sure that he acted with the consent of the Sages? perhaps he acted against the will of the Sages.</p>	<p>6. משנה גיטין ד:ו אין פודין את השבויים יותר על כדי דמיהן מפני תקון העולם ואין מבריחין את השבויין מפני תקון העולם רבן שמעון בן גמליאל אומר מפני תקנת השבויין ואין לוקחים ספרים תפילין ומזוזות מן הגוים יותר על כדי דמיהן מפני תקון העולם</p> <p>תלמוד בבלי גיטין מה:א איבעיא להו: האי מפני תיקון העולם - משום דוחקא דצבורא הוא, או דילמא משום דלא לגרבו ולייתו טפי? ת"ש: דלוי בר דרגא פרקא לברתיה בתליסר אלפי דינרי זהב. אמר אביי: ומאן לימא לן דברצון חכמים עבד? דילמא שלא ברצון חכמים עבד.</p>

<p>7. B. Sotah 21b What is a foolish pietist like? — E.g., a woman is drowning in the river, and he says: 'It is improper for me to look upon her and rescue her'.</p>	<p>7. תלמוד בבלי סוטה כא:ב הוא היה אומר: חסיד שוטה כו'. היכי דמי חסיד שוטה? כגון דקא טבעה איתתא בנהרא, ואמר: לאו אורח ארעא לאיסתכולי בה ואצולה.</p>
<p>8. B. Berachot 20a There was the case of R. Adda b. Ahaba who saw a heathen woman wearing a red head-dress in the street, and thinking that she was an Israelite woman, he rose and tore it from her. It turned out that she was a heathen woman, and they fined him four hundred zuz. He said to her: What is your name. She replied: Mathun. Mathun, he said to her: that makes four hundred zuz. [The Aramaic for two hundred is mathan. Mathun also means 'deliberate'; had he been less rash he would have saved himself 400 zuz; there is here a double play on words.]</p>	<p>8. תלמוד בבלי ברכות כ:א הא דרב אדא בר אהבה חזייה לההיא כותית דהות לבישא כרבלתא בשוקא, סבר דבת ישראל היא, קם קרעיה מינה; אגלאי מילתא דכותית היא, שיימוה בארבע מאה זוזי. אמר לה: מה שמך? אמרה ליה: מתון. אמר לה: מתון מתון ארבע מאה זוזי שויה.</p>

R. Nachman b. Yitzchak and Aveira Lishma

<p>9a. Judges 4:17:24 17 Sisera, meanwhile, fled on foot to the tent of Jael, the wife of Heber the Kenite, because there was an alliance between Jabin king of Hazor and the family of Heber the Kenite. 18 Jael went out to meet Sisera and said to him, “Come, my lord, come right in. Don’t be afraid.” So he entered her tent, and she covered him with a blanket. 19 “I’m thirsty,” he said. “Please give me some water.” She opened a skin of milk, gave him a drink, and covered him up. 20 “Stand in the doorway of the tent,” he told her. “If someone comes by and asks you, ‘Is anyone in there?’ say ‘No.’” 21 But Jael, Heber’s wife, picked up a tent peg and a hammer and went quietly to him while he lay fast asleep, exhausted. She drove the peg through his temple into the ground, and he died. 22 Just then Barak came by in pursuit of Sisera, and Jael went out to meet him. “Come,” she said, “I will show you the man you’re looking for.” So he went in with her, and there lay Sisera with the tent peg through his temple—dead.</p> <p>9b. Judges 5:24 Most blessed of women be Jael, the wife of Heber the Kenite, most blessed of tent-dwelling women.</p>	<p>9. שופטים ד: יז-כד (יז) וְסִיסְרָא נָס בְּרַגְלָיו אֶל אֶהֱל יַעֲל אֵשֶׁת חֲבֵר הַקֵּינִי כִּי שָׁלוֹם בֵּין יָבִין מֶלֶךְ הַחֲצוֹר וּבֵין בֵּית חֲבֵר הַקֵּינִי: (יח) וַתֵּצֵא יַעֲל לְקִרְאֵת סִיסְרָא וַתֹּאמֶר אֵלָיו סוּרָה אֲדָנִי סוּרָה אֵלַי אֶל תִּירָא וְיָסֹר אֵלַיָּהּ הָאֵהָלָה וַתִּכְסְהוּ בְשִׁמְיָכָהּ: (יט) וַיֹּאמֶר אֵלַיָּהּ הֲשִׁקִּינִי נָא מַעֲט מִיָּם כִּי צָמְאֵתִי וַתִּפְתַּח אֶת נְאוֹד הַחֲלָב וַתִּשְׁקֶהוּ וַתִּכְסְהוּ: (כ) וַיֹּאמֶר אֵלַיָּהּ עֲמַד פְּתַח הָאֵהֱל וְהִנֵּה אִם אִישׁ יָבוֹא וּשְׁאַלְךָ וְאָמַר הֲיֵשׁ פֹּה אִישׁ וְאָמַרְתְּ אֵין: (כא) וַתִּקַּח יַעֲל אֵשֶׁת חֲבֵר אֶת יָתֵד הָאֵהֱל וַתִּשֶׂם אֶת הַמַּקְבֵּת בַּיָּדָהּ וַתִּבְוֵא אֵלָיו בְּלֹאט וַתִּתְקַע אֶת הַיָּתֵד בְּרַקְתּוֹ וַתִּצְנַח בְּאָרְצוֹ וְהוּא נֶרְדָּם וַיַּעַף וַיָּמָת: (כב) וְהִנֵּה בָרַק רֹדֵף אֶת סִיסְרָא וַתֵּצֵא יַעֲל לְקִרְאָתוֹ וַתֹּאמֶר לוֹ לָךְ וְאָרְאָךְ אֶת הָאִישׁ אֲשֶׁר אַתָּה מְבַקֵּשׁ וַיָּבֵא אֵלַיָּהּ וְהִנֵּה סִיסְרָא נָפַל מֵת וְהַיָּתֵד בְּרַקְתּוֹ:</p> <p>שופטים ה: כד תְּבָרַךְ מְנַשִּׁים יַעֲל אֵשֶׁת חֲבֵר הַקֵּינִי מְנַשִּׁים בְּאֵהֱל תְּבָרַךְ</p>
<p>10. B. Nazir 23b R. Nahman b. Isaac said: <u>A transgression performed with good intention is better than a precept performed without intention.</u> But has not Rav Judah, citing Rav, said: A man should always occupy himself with the Torah and [its]</p>	<p>10. תלמוד בבלי נזיר כג:ב אמר ר'נן בר יצחק: <u>גזולה עבירה לשמה ממצוה שלא לשמה.</u> והאמר רב יהודה אמר רב: לעולם יעסוק אדם בתורה ובמצוות אפ'י שלא לשמן, שמתוך שלא לשמן בא לשמן! אלא אימא: <u>במצוה</u></p>

<p>precepts, even though it be for some ulterior motive, for the result will be that he will eventually do them without ulterior motive? <u>Read then: [A transgression performed with good intention is] as good as a precept performed without proper intention</u>, as it is written, Blessed above women shall Jael be, the wife of Heber the Kenite. Above women in the tent shall she be blessed, (Jud 5:24) and by 'women in the tent', Sarah, Rebecca, Rachel and Leah are meant. [The word 'tent' occurs in connection with each of these (Tosaf.). Rashi omits Rebecca and says that the reference is to the fact that each of the other three engage their handmaidens to their husbands with ulterior motive.]</p>	<p>שלא לשמה, דכתיב: + שופטים ה+ תבורך מנשים יעל אשת חבר הקני מנשים באהל תבורך, מאן נשים שבאהל? שרה, רבקה, רחל ולאה. א"ר יוחנן: שבע בעילות בעל אותו רשע באותה שעה, שנאמר: + שופטים ה+ בין רגליה כרע נפל שכב וגו'. והא קא מתהניא מבעילה דיליה! א"ר יוחנן: כל טובתן של רשעים אינה אלא רעה אצל צדיקים, שנאמר: + בראשית לא+ השמר לך מדבר עם יעקב מטוב ועד רע, בשלמא רע - שפיר, אלא טוב אמאי לא? אלא לאו ש"מ: טובתו רעה היא, ש"מ.</p>
<p>11. B. Horayot 10b R. Nahman b. Isaac said: <u>A transgression with good intent is more meritorious than the performance of a commandment with no intent</u>; for it is said, "Blessed above women Jael be the wife of Heber the Kenite, above women in the tent shall she be blessed." Who are the women in the tent? Sarah, Rebeka, Rachel and Leah. But this is not so! For did not Rav Judah say in the name of Rav: Let a man always engage in Torah and the performance of commandments even though his motive may be ulterior, [Which shows that even meaningless performance of a commandment is to be encouraged] because even ulterior motive will ultimately lead to disinterested [study and performance]? Say, <u>'Like the meaningless performance of a commandment.'</u> R. Johanan said: That profligate [Sisra] had seven sexual connections at that hour; for it is said, "Between her feet he sunk, he fell. he lay, etc." But, surely, she enjoyed the transgression! — R. Johanan said in the name of R. Simeon b. Yohai: Even the favors of the wicked are distasteful to the righteous.</p>	<p>11. תלמוד בבלי הוריות י:ב אמר רב נחמן בר יצחק: <u>גדולה עבירה לשמה ממצוה שלא לשמה</u>, שנאמר: + שופטים ה+ תבורך מנשים יעל אשת חבר הקני מנשים באהל תבורך, מאן ניהו נשים באהל? שרה, רבקה, רחל ולאה. איני? והאמר רב יהודה אמר רב: לעולם יעסוק אדם בתורה ובמצות אפילו שלא לשמה, שמתוך שלא לשמה בא לשמה! אימא: <u>במצוה שלא לשמה</u>. אמר רבי יוחנן: שבע בעילות בעל אותו רשע באותה שעה, שנאמר: + שופטים ה+ בין רגליה כרע נפל שכב וגו'. והא קא מיתהניא מעבירה! אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחאי: אפילו טובתם של רשעים רעה היא אצל צדיקים.</p>
<p>12. B. Pesachim 102b Said R. Huna in R. Shesheth's name: One may not recite two sanctities over the same cup. What is the reason? <u>Said R. Nahman b. Isaac: Because you may not perform religious duties in "bundles"</u></p>	<p>12. תלמוד בבלי פסחים קב:ב אמר רב הונא אמר רב ששת: אין אומרים שתי קדושות על כוס אחד. מאי טעמא? - <u>אמר רב נחמן בר יצחק: לפי שאין עושין מצות חבילות חבילות.</u></p>
<p>13. B. Shabbat 156b <u>From R. Nahman b. Isaac too [we learn that] Israel is free from planetary influence.</u> For R. Nahman b. Isaac's mother was told by astrologers, Your son will be a thief. [So] she did not let him [be] bareheaded, saying to him, 'Cover your head so that the fear of heaven may be upon you, and pray [for mercy]'. Now, he did not know why she spoke that to him. One day he was sitting and studying under a palm tree; temptation overcame him, he climbed up and bit off a cluster [of dates] with his teeth.</p>	<p>13. תלמוד בבלי שבת קנו:ב <u>ומדרב נחמן בר יצחק נמי, אין מזל לישראל.</u> דאימיה דרב נחמן בר יצחק אמרי לה כלדאי: בריך גנבא הוה. לא שבקתיה גלויי רישיה. אמרה ליה: כסי רישך, כי היכי דתיהוי עלך אימתא דשמיא, ובעי רחמי. לא הוה ידע אמאי קאמרה ליה. יומא חד יתיב קא גריס תותי דיקלא, נפל גלימא מעילויה רישיה דלי עיניה חזא לדיקלא, אלמיה יצריה, סליק פסקיה לקיבורא בשיניה.</p>